

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010577
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8712010577.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom 10.6.2015 v trestnej veci proti obž. A. E. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/155/2012 zo dňa 8.9.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej A. E..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovanú A. E. vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- ako zamestnankyňa v J. T. Q. na ul. R. vo J., okres H., patriacemu živnostníkovi D. E., nar. XX.XX.XXXX, v dňoch 03.07.2012 až 07.07.2012, následne v dňoch 16.07.2012 až 22.07.2012 a dňa 30.07.2012 si z pokladne baru svojvoľne a bez dovolenia majiteľa zobrala a neodviedla celú tržbu z prijatých hotovostných platieb zákazníkov a túto neodvedenú tržbu použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila škodu pre D. E., majiteľa J. T. Q., na ul. R. vo J., okres H., vo výške 1 418,- eur.

Za to jej podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/ Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona jej výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku jej zároveň uložil povinnosť zaplatiť D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H., D. č. XXXX/XX, škodu vo výške 1 418,- eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti všetkým jeho výrokom, podala obžalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj odôvodnila. Vo vzťahu k výroku o vine poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, kde sa uvádza, že z výpovede svedkov je zrejmé, že ani jedna svedecká výpoveď neobjasňuje dostatočne a priamo ani žalované konanie obžalovanej ani okolnosti žalovaného skutku. Vzhľadom na uvedené nie je teda zrejmé, na základe čoho ju súd uznal vinnou. Tvrdenie súdu, že listinné dôkazy svedčia v prospech D. E. st. sú nepravdivé a je zrejmé, že tieto nie sú dokladmi v súlade so zákonom. Súd ju uznal vinnou na základe listinných dôkazov, ktorými boli rôzne ručne písané výpisky, ktoré mali byť tzv. účtovnými podkladmi pre vyčíslenie škody a dohody o pracovnej činnosti, tieto listinné dôkazy však nie sú dokladmi v zmysle zákona a súd ju nemôže uznať vinnou na základe podkladov, ktoré nie sú vyhotovované v súlade so zákonom, nie sú účtovnými ani daňovými dokladmi. Aj keď krajský súd vo svojom predošlom uznesení zo dňa 23.7.2013 uviedol, že je potrebné doplniť dokazovanie predložením riadnych účtovných dokladov, v tomto smere neboli zo strany poškodeného žiadne riadne účtovné doklady predložené, opätovne boli predložené

iba ručne písané výpisy, z ktorých nie je zrejmé, kedy boli vyhotovované, keďže sú písané ručne, kým boli vyhotovené a ako sa skutočne vyhotovovali. Poukazuje na povinnosť podnikateľa evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici bez zbytočného odkladu po jej prijatí, ako aj povinnosť vyhotoviť dennú uzávierku kedykoľvek raz za deň. Vzhľadom na ustanovenie zákona o používaní registračnej pokladnice je zrejmé, že poškodený nevedol účtovné doklady v súlade so zákonom a potom nie je možné objektívne zistiť skutočný príjem za konkrétne dni, a teda sa vôbec nemôže hovoriť o vzniku akejkoľvek škody. K výsluchu svedkyne E. U. na hlavnom pojednávaní uvádza, že táto svedkyňa vypovedala, že v prevádzke sa dáva alkohol na tzv. sekeru a takisto uviedla, že nie vždy sa vydávajú príjmové doklady za zakúpený tovar. Táto svedkyňa pracuje u poškodeného D. E. ako čašníčka aj v súčasnosti. Vo vzťahu k svedkyňi E. W. poukazuje na fakt, že bola hrubým spôsobom ovplyvnená poškodeným D. E. st., čo vyplýva z jej výpovede na hlavnom pojednávaní, keď táto svedkyňa uviedla, že na hlavné pojednávanie ju doviezol svojím osobným motorovým vozidlom sám poškodený, pred konaním hlavného pojednávania jej prečítal už zrušený rozsudok vo veci, konkrétne, že mala na svedkyňu povedať, že peniaze z tržby mala zobrať ona, resp. E. F.. Táto skutočnosť je naozaj uvedená na strane 3 rozsudku okresného súdu zo dňa 25.2.2013 a ide o zrejmú nepravdu, pretože ona takúto okolnosť nikdy neuviedla a nie je zrejmé, prečo takéto tvrdenie okresný súd v rozsudku uvádzal. Svedok E. F. potvrdil jej tvrdenia, že iná osoba, konkrétne syn poškodeného, chodil do prevádzky v čase svojho voľna, teda v čase, keď mala službu ona, chodil za bar aj do zadných priestorov prevádzky, kde sa nachádzali finančné prostriedky, a to v čase, kedy nepracoval ako čašník. Svedok takisto potvrdil, že mu povedala, že finančné prostriedky nezobrala, aj to, že videl, že peňaženka zostala niekedy za barom a nemala ju vždy pri sebe. Uvádzal aj to, že syn poškodeného si za barom sám nalieval. Vo vzťahu k výpovedi svedka Q. G. poukazuje na to, že ide o osobu bez trvalého pobytu, priateľa súčasnej čašníčky E. U., a tohto svedka navrhol vypočúť poškodený až po zrušení rozsudku. Nikdy predtým sa tento svedok neuvádzal, pričom uvedený svedok je finančne a sociálne odkázaný na svedkyňu U., ktorá je finančne závislá na poškodenom, keďže iný príjem nemá. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že napriek tomu, že trvali na výsluchu svedkyne P. D., táto svedkyňa vypočutá nebola. V ďalšom potom poukazuje na rozpory a tvrdenia poškodeného pri podaní trestného oznámenia, keď uvádzal, že 22.7.2012 chýbalo v tržbe 777,- €, pri svojej výpovedi však uvádzal k tržbe zo dňa 22.7.2012 sumu 704,- € a nasledujúci deň 23.7.2012 mal zistiť chýbajúci tovar v sume 73,- €, na základe čoho považuje jeho výpovede za sporné a nedôveryhodné. Poukazoval na rozdielne tvrdenia svedka D. E. mladšieho, ktorý v prípravnom konaní uvádzal, že počas zmeny obžalovanej na prevádzke nebol, na hlavnom pojednávaní však už uvádzal, že tam bol. Tak, ako ona, pozná celú prevádzku, vedel, kde sa nachádza tržba a mal k nej prístup. Keďže aj z výpovedí svedka D. E. st. plynie jeho vedomosť o tom, že peňaženku nemala stále pri sebe, je zrejmé, že z nej mohol ktokoľvek tržbu odcudziť. Vzhľadom na to, že ako to tvrdila, stav hotovosti v pokladni a reálny stav hotovosti sa nezhodoval z dôvodu, že nevedli riadne registračnú pokladňu, teda nie všetky príjmy boli do pokladnice odovzdané, je zrejmé, že vôbec nie je preukázané, aký stav hotovosti v prevádzke za jednotlivé dni bol a toto sa ani zistiť nedá, sú vo veci vážne pochybnosti najmä v tom, či peniaze boli za tovar reálne prijaté. Poukazujúc na uvedenú skutočnosť potom namieta aj výrok o náhrade škody, teda povinnosť škodu vo výške 1 418,- € poškodenému uhradiť. Navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a po zrušení rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V posudzovanej veci bolo podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to vyžaduje ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku, bolo teda postupované tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Napriek tomu, že obhajoba trvala aj na výsluchu svedkyne P. D. a aj krajský súd vo svojom predošlom rozhodnutí uviedol, že nie bez významu bude podľa jeho názoru aj výsluch svedkyne, je potrebné uviesť, že dôkaz je možné v konaní pred súdom vykonať len v tom prípade, ak je jeho vykonanie možné. Prvostupňový súd sa dostupnými prostriedkami pokúšal zabezpečiť účasť tejto svedkyne na hlavných pojednávaniach, čo sa mu vzhľadom na skutočnosť, že svedkyňa sa v mieste bydliska nezdržiava, má sa zdržiavať dlhodobo v zahraničí, avšak jej bližšia adresa zistená nebola, nepodarilo. Aj bez vykonania tohto dôkazu a bez nevyhnutnosti vykonania dôkazu, vykonanie ktorého

obhajoba navrhla aj v rámci odvolacieho konania, teda vyžiadania výpisov z registračnej pokladne poškodeného z Daňového úradu, však doposiaľ vykonané dôkazy poskytovali pre rozhodnutie vo veci dostatočný podklad.

Dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, ako aj skutočnosti, ktoré z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pomerne podrobne rozviedol, a preto krajský súd v tomto smere na odôvodnenie napadnutého rozsudku poukazuje.

Aj napriek tomu, že obžalovaná popiera, že by si peniaze z tržieb prisvojila, je vzhľadom na obsah vykonaných dôkazov podľa názoru krajského súdu možné mať za nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil sa stal a že ho obžalovaná spáchala.

Napriek odvolacím námietkami obžalovanej v tom smere, že nie je možné mať za preukázané ani len to, že peniaze z tržieb chýbali, vzhľadom na to, že prijaté tržby neboli evidované v elektronickej registračnej pokladnici a z údajov prevádzkovej pamäti tejto pokladne nebola vyhotovovaná denná uzávierka, je podľa názoru krajského súdu napriek tejto skutočnosti možno mať za preukázané, že sa tak stalo. Pravdou je, že účtovné doklady, ktoré tvoria podklad pre rozhodnutie, neboli vedené v súlade so zákonom, a napriek pokynu krajského súdu neboli predložené riadne účtovné doklady, teda účtovné doklady, ktoré mali byť vedené v zmysle zákona. Stalo sa tak z dôvodu, že vyúčtovania boli vedené len v takej podobe, ako to bolo pôvodne doložené do spisu ešte v priebehu prípravného konania, čo napokon potvrdila aj samotná obžalovaná a tá pri svojom prednese aj v rámci verejného zasadnutia uviedla, že vyúčtovania výčapu, na ktorých je uvedené jej meno robila ona.

S poukazom na uvedené vyjadrenie obžalovanej, obsah vyúčtovaní, ktoré podľa svojho vyjadrenia obžalovaná robila, výpovede poškodeného, ako aj obsah výpovede obžalovanej, potom v súčasnom štádiu konania už naozaj niet dôvod pochybovať o tom, že obžalovanej po vyúčtovaní a inventúre dňa 7.7.2014 chýbala v tržbe hotovosť vo výške 242,- €, dňa 22.7.2012 v tržbe finančná hotovosť vo výške 704,- € a v súvislosti s tým potom niet dôvod neveriť poškodenému, že v uvedenej dobe chýbal navyše tovar v hodnote 73,- €, a že dňa 30.7.2012 chýbala v tržbe hotovosť 85,- € a z hracích automatov hotovosť vo výške 314,- €. Táto skutočnosť je napokon preukázaná aj výpisom z knihy hracích automatov, ktorý je takisto za uvedený deň podpísaný obžalovanou, z ktorého je zrejmé, že počiatočný stav bol vo výške 314,- €, nebol evidovaný za uvedený deň žiaden príjem, ani žiadna vyplatená časť, konečný stav však bol nulový.

Vzhľadom na uvedené je teda napriek odvolacím námietkam podľa názoru krajského súdu preukázané, že prijatá tržba v celkovej, vo výroku napadnutého rozsudku stanovenej sume, teda v sume 1418,- €, odvedená nebola.

Napriek obrane obžalovanej, vzhľadom na obsah dôkazov, ktoré boli vykonané po predošlom zrušení rozsudku súdu prvého stupňa, možno podľa názoru krajského súdu mať nepochybne za preukázané, že tieto peniaze si obžalovaná prisvojila.

Tento záver je možné okrem iného urobiť aj vzhľadom na obsah výpovede svedkyne E. U., ktorá mimo iného uviedla, že od svedkyne E. W. vie, že obžalovaná mala P. D. povedať, že peniaze z tržby vzala. Svedkyňa E. W. takisto vo svojej výpovedi uviedla, že od P. D. vie, že obžalovaná mala vziať poškodenému peniaze na cestu do Londýna, keď išla za svojim priateľom, a to v čase, keď ešte pracovala ako čašníčka v bare Trafo. Nepriamo tomu napokon nasvedčuje výpoveď svedka Q. G., ktorý mimo iného uvádzal, že pri ich rozhovore mu obžalovaná povedala, že chce ísť pracovať vonku, a že potrebuje peniaze na letenky. Z výpovede uvedeného svedka vyplýva aj to, že v posledný deň, keď obžalovaná pracovala v bare, teda 30.7.2012, sedeli pri stole štyria, požívali alkoholické nápoje, za časť alkoholu zaplatil on, peniaze dával obžalovanej, ale či ich skutočne dávala do peňaženky s tržbou to nevidel, aj keď mu peniaze vydala. Obžalovaná bola v ten deň značne pod vplyvom alkoholických nápojov a samotná obžalovaná vo svojej výpovedi dňa 23.1.2013 na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 30.7.2012, keď si počas služby v bare vypila, všetky tržby od hostí neinkasovala, ani ona za požitý alkohol nezaplatila.

Skutkové a následne aj právne závery súdu prvého stupňa je teda vzhľadom na vyššie uvedené potrebné považovať za správne.

Pochybenie, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovanej nezistil krajský súd ani vo výroku o treste.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, na ktoré skutočnosti pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal, poukázal na osobu obžalovanej, ktorá sa do rozporu so zákonom v danom prípade dostala po prvýkrát a správne jej vzhľadom na túto skutočnosť aj na to, že o osobe obžalovanej nie sú evidované negatívne poznatky, a nebola ani priestupkovo postihnutá, priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 36 písm. j/ Tr. zákona, teda okolnosť, že doposiaľ viedla riadny život. Žiadna z okolností, ktorá by jej v zmysle § 37 Tr. zákona priťažovala zistená nebola, preto prvostupňový súd pri ukladaní trestu správne aplikoval ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na to, že za trestný čin podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona stanovuje zákon vo svojej osobitnej časti trestnú sadzbu až na dva roky, vychádzajúc z upravenej zákonnej sadzby teda výmery 0-16 mesiacov je trest, ktorý bol obžalovanej uložený, teda trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, čiže pri dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka možno považovať za trest primeraný, teda trest, ktorým sa splní účel trestu sledovaný Trestným zákonom.

Vzhľadom na skutkové závery súdu prvého stupňa, skutočnosť, že nárok na náhradu škody bol riadne a včas uplatnený, okolnosť, že uvedenú škodu spôsobila obžalovaná, nebol dôvod meniť ani výrok rozsudku, ktorým prvostupňový súd uložil obžalovanej povinnosť poškodenému spôsobiť škodu vo výške 1.418,- € uhradiť.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu rozhodnutia v prospech obžalovanej krajský súd jej odvolanie ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietol.
Jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.